

POUTNÍK

ROČNÍK XXV
ČERVEN 2021

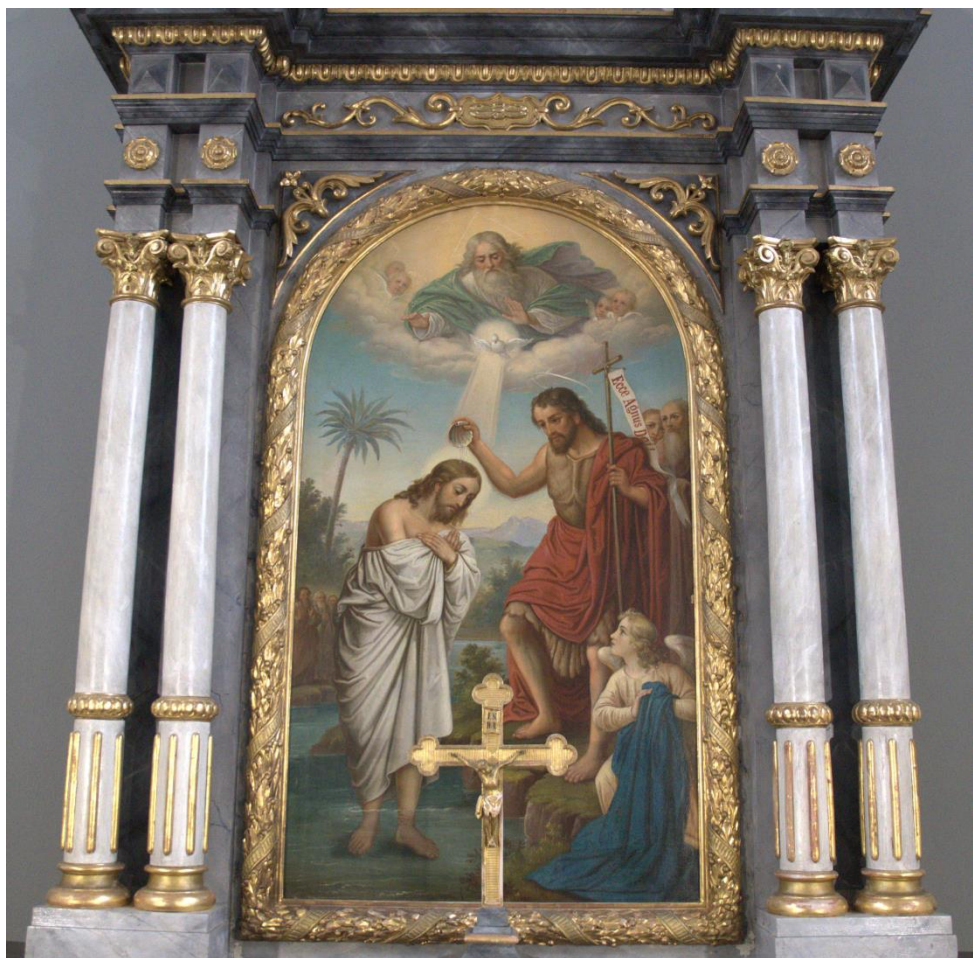
HORNÍ ČERMÁNŮV - MARIIÁNSKÁ HORA
POUTNÍ KOSTEL - NAROSTENÍ P. MARIE

JAKUBOVICE SV. ANTONIÍN

DOLNÍ ČERMÁNŮV SV. JIŘÍ

PETROVICE SV. FRANTIŠEK XAVIERSKÝ

VERNEŘOVICE SV. JÁN KŘTITEL

SVATÝ JENE KŘTITELI, ORODUJ ZA NÁS!

Nově vznikající oltář do kostela v Petrovicích - probíhající práce (18. 4. 2021)

Mše sv. se zaměstnanci Hospice a předávání daru (22. 4. 2021)

CÍRKEVNÍ A OBČANSKÝ KALENDÁŘ – ČERVEN 2021

1.	út	sv. Justin		Laura
2.	st	sv. Marcellin, sv. Petr		Jarmil
3.	čt	Tělo a Krev Páně (Boží Tělo)	slavnost	Tamara
4.	pá	sv. František Caracciolo		Dalibor
5.	so	sv. Bonifác		Dobroslav
6.	ne	sv. Norbert	10. v mezidobí	Norbert
7.	po	sv. Robert		Iveta, Slavoj
8.	út	sv. Medard		Medard
9.	st	sv. Efrém Syrský		Stanislava
10.	čt	sv. Bohumil		Gita
11.	pá	Nejsvětější Srdce Ježíšovo	slavnost	Bruno
12.	so	Neposkvrněné Srdce Panny Marie sv. Jan z Fakunda		Antonie
13.	ne	sv. Antonín z Padovy	11. v mezidobí	Antonín
14.	po	sv. Anastáz		Roland
15.	út	sv. Vít		Vít
16.	st	sv. Benon (Zbyněk)		Zbyněk
17.	čt	sv. Avitus		Adolf
18.	pá	sv. Řehoř Barbarigo		Milan
19.	so	sv. Jan Nepomuk Neumann, sv. Romuald		Leoš
20.	ne	sv. Metoděj Olympský	12. v mezidobí	Květa
21.	po	sv. Alois Gonzaga		Alois
22.	út	sv. Jan Fisher, sv. Tomáš More		Pavla
23.	st	sv. Josef Cafaso		Zdeňka
24.	čt	Narození sv. Jana Křtitele	slavnost	Jan
25.	pá	sv. Vilém, ctěný Ivan		Ivan
26.	so	svatí Jan a Pavel		Adriana
27.	ne	sv. Cyril Alexandrijský	13. v mezidobí	Ladislav
28.	po	sv. Irenej (Lubomír)		Lubomír
29.	út	svatí Petr a Pavel	slavnost	Petr a Pavel
30.	st	svatí prvomučedníci římské		Šárka

Použité fotografie:

Titulní strana: Hlavní oltář sv. Jana Křtitele v kostele ve Verměřovicích; foto T. Bednář

Str. 2: Nově vznikající oltář do kostela v Petrovicích; foto P. Okrouhlický

Str. 2: Mše sv. se zaměstnanci Hospice a předávání darů; foto F. Mareš

Str. 13: Čermenské labutě; foto J. Adamec

Str. 19: Režie online přenosů, čermenské koláče; foto T. Bednář

Str. 20: Kostel sv. Antonína Paduánského v Jakubovicích; foto J. Adamec

POUTNÍKOVO POSELSTVÍ

REFORMA CÍRKVE DLE ĎÁBLOVY STRATEGIE

Bez modlitby se z církve stává prázdná schránka

V církvi se vše rodí z modlitby a díky modlitbě vše roste. Když chce nepřítel – ďábel – na církev zaútočit, usiluje především o vysušení jejích pramenů, snaží se jí zabránit v modlitbě. Všimáme si toho například u jistých skupin, které se dohodnou, že uskuteční církevní reformy, změny v životě církve a jejích organizacích, přičemž o tom všem informují sdělovací prostředky... Modlitbu ale není vidět, nemodlí se tu... Dožadují se změn a zásadních rozhodnutí, a jejich návrhy jsou zajímavé, skutečně zajímavé! Ovšem předkládané jen v diskusi a médiích, kde ale zůstala modlitba? Právě modlitba totiž otevírá bránu Duchu svatému, který podněcuje k cestě vpřed. Změny v církvi bez modlitby nejsou změnou církve, nýbrž skupinovou změnou. A když chce nepřítel, jak jsem již řekl, bojovat s církví, nejprve se snaží vysušit její prameny, zabránit jí v modlitbě za tyto nové návrhy. Pokud modlitba ustane, nějaký čas se to jeví tak, že vše bude pokračovat jako odjakživa, jakousi setrvačností, ale zakrátko si církev všimne, že se z ní stala prázdná schránka, že ztratila svůj opěrný pilíř, že již nevlastní zdroj tepla a lásky.

Lampa víry bude svítit, dokud v ní bude olej modlitby

V Lukášově evangeliu klade Ježíš dramatickou otázku, která nás vždy přivede k zamyšlení: „Nalezne Syn člověka na zemi víru, až přijde?“ (Lk 18,8). Anebo najde jenom organizace, skupinu dobře proorganizovaných podnikatelů s vírou, kteří se věnují dobročinnosti a mnohému dalšímu? Tato otázka stojí na konci podobenství, které ukazuje, že je třeba stále se modlit a neochabovat (srov. v. 1-8). Můžeme tedy vyvodit, že lampa víry bude na zemi svítit, dokud v ní bude olej modlitby. Právě modlitba totiž nese vpřed víru i náš ubohý život – slabý a hříšný, avšak díky modlitbě bezpečně pokračující. Jako křesťané bychom si měli položit otázku: Modlím se? Modlíme se? Jak se modlím? „Oděv víry“ není škrobený, vyvíjí se spolu s námi, není tuhý, ale roste; nelze však růst bez krizových momentů. Krize jsou k růstu nezbytné. Po určitých úsecích života si všimáme, že bychom je bez víry nebyli zvládli a že modlitba byla naší silou. Nikoli jen osobní modlitba, nýbrž také modlitba bratrů a sester, modlitba známých lidí, které jsme o ni požádali.

Zásadní úloha církve je v tom, že se modlí a vychovává k modlitbě

Předává z pokolení na pokolení lampu víry s olejem modlitby. Lampu víry, která vnáší světlo a pořádek do věcí, jaké mají doopravdy být, ovšem sytí se jedinečným olejem víry, jinak vyhasíná. Bez světla této lampy bychom neviděli na cestu k hlásání evangelia, dokonce bychom ani neviděli na cestu víry. Bez víry se vše bortí a bez modlitby víra vyhasíná.

Víra a modlitba jdou ruku v ruce. Neexistuje jiná cesta. Proto je církev jak domovem a školou společenství, tak i domovem a školou víry a modlitby.

katechezi papeže Františka z 14. 4. 2021 (Pastorace.cz) pro Poutník upravil -zj-

MODLITBA K DUCHU SVATÉMU

V mystickém klimatu, několik měsíců před deportací do Osvětimi, se zrodila jedna z nejkrásnějších modliteb Edith Steinové – svaté Terezie Benedikty od Kříže: Vnitřní zasnoubení duše s Duchem svatým:

Kdo jsi ty, sladké světlo, které naplňuje a prosvěcuje temnoty mého srdce?

Vedeš mě jako mateřskou rukou a ponecháváš mi volnost, jinak bych nedokázala udělat ani krok. Jsi prostor, který obklopuje mou bytost a uzavírá ji do sebe. Kdybys mě opustil, padla bych do propasti nicoty, ze které jsi mě pozvedl k bytí. Ty, který jsi mi bližší než já sama, důvěrnější než moje nitro, a přesto nepostižitelný a nepochopitelný, který dáváš propuknout tolikerému jménu: **Duchu svatý – Věčná Lásko!**

Nejsi sladká mana, která plyne ze srdce Syna do mého srdce jako pokrm andělů a svatých? Ten, který povstal ze smrti k životu, probudil také mne k novému životu ze spánku smrti, dává mi nový život každý den a jednoho dne mě jeho plnost zaplaví, život z tvého života – ty sám: **Duchu svatý věčný Živote!**

Nejsi paprsek, letící od trůnu věčného soudce, aby prorazil noc mé duše, která se nikdy nepoznala? Milosrdný a nevyčerpatelný proniká do nejskrytějších záhybů. Děsí se pohledu na sebe samu, přenechává prostor svaté bázni, počátku vši moudrosti, která přichází shůry a zakotvuje nás pevně ve výši, v tvém díle, které nás obnovuje: **Duch svatý, neproniknutelný Paprsek!**

Nejsi plnost Ducha a síly, s níž anděl rozlomil pečeť věčného Božího tajemství? Tebou podníceni cválají světem soudcovi hlasatelé a oddělují dvojsečným mečem království světla od království noci. A tak povstává nové nebe a nová země, tvým dechem všechno spěje na své správné místo, **Duchu svatý, vítězná Sílo!**

Ty jsi Umělec, který buduje věčný chrám, zvedající se ze země až k nebi. Skrze tebe se duše tyčí jako sloupy a zůstávají pevně stát. Poznamenány věčným jménem Boha zvedají se ke světlu a nesou klenbu, která uzavírá svatý chrám a korunuje ho, tvé dílo, které přetváří svět: **Duchu svatý, stvořitelská Boží ruko!**

Nejsi ten, který stvořil jasné zrcadlo, které je nejbližší nejvyššímu trůnu jako křišťalové moře, ve kterém se božství s láskou shlíží? Skláníš se nad nejkrásnějším dílem svého tvoření a ono tě ozařuje tvou vlastní září, čistá krása všeho bytí spojená v rozkošném vzhledu Panny, tvé neposkvrněné snoubenky: **Duchu svatý – Stvořiteli vesmíru!**

Nejsi sladký zpěv lásky a svaté bázně, která věčně zaznívá kolem trůnu Trojice a snoubí v sobě čistý zvuk všech bytostí? Harmonie, spojující údy s hlavou, v níž každý šťasten nachází tajemství a smysl svého bytí, jásá, září a svobodně se vznáší v tvém proudění: **Duchu svatý – věčný Jásote!**

pro Poutník upravil -zj-

HLAS PETROVA NÁSTUPCE

výňatky z apoštolského listu papeže Františka

PATRIS CORDE (otcovským srdcem)

O sv. Josefu a jeho lásce k Ježíši; 8. prosince 2020

Apoštolský list u příležitosti 150. výročí vyhlášení svatého Josefa za Ochránce všeobecné církve; výňatek pátý.

4. Přivětivý otec

Josef přijímá Marii bez předběžných podmínek. Důvěřuje andělovým slovům. Ušlechtilost jeho srdce umožňuje, aby podrobil lásce všechno, co se naučil ze Zákona; a dnes, v tomto světě, kdy je psychologické, verbální i fyzické násilí páchané na ženy evidentní, se Josef prezentuje jako postava uctivého, delikátního muže, který, ač nemá všechny informace, rozhoduje se pro dobré jméno, důstojnost a život Marie.

Častokrát dochází v našem životě k událostem, jejichž smysl nechápeme. Ale pokud nepřijmeme svůj životní úděl, nedokážeme kráčet dál, protože budeme vždycky v zajetí svých očekávání a následných zklamání.

Duchovní život, který nám představuje Josef, není cestou, která vysvětluje, nýbrž cestou, která akceptuje. Pouze na základě tohoto přijetí, tohoto smíření je možné vytušit také velkolepost dějin a jejich hlubší smysl. »Přijímáme-li štěstí jako dar od Boha, nemáme stejně přijmout i neštěstí?« (Job 2,10).

Josef neupadá do trpné rezignace, nýbrž odvážně a statečně se nasazuje. Přijetí je způsob, kterým se v našem životě projevuje dar statečnosti, pocházející od Ducha svatého. Jedině Pán nás může obdarovat silou přijímat život takový, jaký je, a dávat prostor také rozporným, nečekaným a neútesným aspektům existence.

Ježíšův příchod mezi nás je darem Otce, aby se každý tělesně smířil se svým údělem, i když jej plně nechápe.

Jako Bůh řekl našemu světcí: »Josefe, synu Davidův, neboj se« (Mt 1,20), patrně opakuje také nám: „Nebojte se!“. Je třeba odložit vztek i zklamání a dát prostor tomu, co jsme nevolili a přece existuje. Takovýto způsob akceptace života nás uvádí do hlubšího smyslu. Život každého z nás se může zázračně obrodit, najdeme-li odvahu jej žít podle toho, co nám ukazuje evangelium. A nezáleží na tom, zda se všechno zvrtilo špatně a zda už je něco nevratné. Třebaže nám naše svědomí něco vyčítá, Bůh »ví všechno dokonaleji a lépe než naše svědomí« (1 Jan 3,20).

Daleko ať je od nás myslet si, že věřit znamená nacházet snadno útěsná řešení. Víra, kterou nás učí Kristus, je ta, kterou vidíme u svatého Josefa, který nehledal zkratky, nýbrž otevřeně čelil tomu, co jej potkávalo a přijímal za to odpovědnost.

Josef nás svojí akceptací zve, abychom akceptovali druhé, bez exkluze, takové, jakými jsou, a měli náklonnost ke slabým, protože Bůh volí to, co je slabé.

pro Poutník upravil -zj-

ZPRÁVY Z VATIKÁNSKÉ KUCHYNĚ

S. Luras: Bouře není nová, jen si ji nyní uvědomujeme (Vatikán; 20. 5. 2021)

Podobně jako apoštolové jsme na lodi uprostřed bouře. Tím novým, co přišlo spolu s pandemií, však není bouře, nýbrž to, že si ji uvědomujeme. A z toho se může zrodit modlitba, volání k Bohu: „Pane, zachraň nás!“ Poukazuje na to otec Samuel Luras, opat trapistů z Nového Dvora v západních Čechách. V týdnu předcházejícím Letnice připomíná, že Duch svatý nás může vést ke krásným a nečekaným rozhodnutím, ale může nás také – pro naše dobro – obnažit.

Kardinál Czerny při inauguraci oltáře v Nepomucenu (Vatikán; 15. 5. 2021)

V papežské koleji Nepomucenum byl instalován oltář sochaře Jaroslava Vaňka; byl převezen z Brna v rámci oslav 300 let od blahorečení sv. Jana Nepomuckého. Oltář obsahuje ostatky sv. Jana Nepomuka Neumanna z Čech.

Papež připomenul výročí atentátu na Jana Pavla II. (Vatikán; 12. 5. 2021)

Papež František upozornil na zítřejší liturgickou památku Panny Marie Fatimské a čtyřicáté výročí atentátu na Jana Pavla II. „Sám sv. Jan Pavel II. zdůrazňoval, že za svůj život vděčí Fatimské Paní.“

1300 let od smrti sv. Otýlie (Vatikán; 5. 5. 2021)

Papež František jmenoval kardinála Parolina svým legátem při oslavách 1300. výročí smrti svaté Otýlie, která je přímluvkyní při zrakových potížích. Karel IV. jí zasvětil rovněž jednu kapli v chóru Svatovítské katedrály v Praze.

Tomáš Holub: Mariánská vzpomínka (Vatikán; 1. 5. 2021)

J. Ex. Tomáš Holub poskytl Radiu Vaticana komentář, v jehož závěru zdůrazňuje: „Ve spojení s Ježíšem nás pak může posilnit a správně orientovat i jediná věta, která zazněla z Mariiných úst v Káni galilejské: Udělejte všechno, co vám řekne.“

Vatikánský tribunál bude soudit také kardinály a biskupy (Vatikán; 30. 4. 2021)

Papež František formou motu proprio zavedl změnu do soudního řádu Městského státu Vatikán; po předchozím papežově souhlasu budou do jeho kompetence spadat také kauzy, které se týkají biskupů a kardinálů.

Papež vydal protikorupční zákon pro vatikánské pracovníky (Vatikán; 29. 4. 2021)

Svatý stolec dnes zveřejnil apoštolský list (psaný formou motu proprio), v němž papež František požaduje od vatikánských vedoucích a administrativních pracovníků potvrzení o bezúhonnosti v oblasti majetkových trestných činů. Všem vatikánským zaměstnancům se zakazuje přijímání finančních darů v hodnotě vyšší než 40 euro.

Konference o ochraně nezletilých ve Varšavě (Varšava; 26. 4. 2021)

Pod heslem „Naše společné poslání v ochraně Božích dětí“ probíhal dialog s biskupy, řeholníky a laickými představiteli církví různých obřadů, aby dobře pochopili potřeby a úkoly, s nimiž se setkávají při zavádění strategií prevence a péče o děti.

Genocida: počátek nového pronásledování křesťanů (Vatikán; 26. 4. 2021)

„Počátkem 20. století nám arménští mučedníci připomněli, že mučednictví není okrajovým jevem, ale samotným jádrem církve“, řekl kardinál Kurt Koch při uctění jejich památky.

ze zpráv Radia Vaticana pro Poutník vybral -zj-

SNAŽME SE ZAMYSLET 25

V červenci v roce 1922 měly sestřičky ve škole tolik žáků, že se velebné Matce zdálo, že se smí odvážit pozvat lady Ippecacuanhovou, aby rozdala výroční ceny. A lady Ippecacuanhová s potěšením přijala. Objevila se na pódiu v novém kostkovaném kostýmu a se stočenými notami, protože potom měl být koncert. Přišel také její syn, který se kdysi podobal řeckému bohu, ale teď už nebyl řeckým bohem, protože byl zle zřízen ve válce, ale vypadal se svými berlami tak dojmavě, že sestřičky byly jisty, že i on se jednoho krásného dne stane katolíkem. Jeho Excellence pan biskup byl také na pódiu, po pravé straně velebné Matky, a jak mu slunce padalo přímo do brejlí, mžikal očima; také Matka Leclercová a Matka de la Tourová seděly na pódiu, protože to byly dvě nejvýznamnější jeptišky po velebné Matce. I monsignore O'Duffy byl mezi pozvanými, ale sedl si až do druhé řady, aby prý schoval své veliké nohy; vzal si nový purpurový kolárek, který si koupil před rokem v Římě. Také otec Bonnyboat a otec Smith tam byli.

Slavnost začala biskupskou modlitbou a malým biskupským proslovem, v němž Jeho Excellence řekla, že zdejší katolická mládež by si měla všimnout toho, co se právě děje v Itálii (uchopení moci fašisty – pozn. -zj-) a lady Ippecacuanhová hlučně tleskala a volala: „Slyšte, slyšte!“ protože znala Itálii dobře, neboť jednou ztratila ve Ventimiglii svůj snubní prsten. Potom vstala, aby rozdělila ceny, a řekla, že je velmi hrdá na to, že jí byl svěřen takový úkol. Blahopřála těm, které dostaly ceny, ale zároveň připomněla těm druhým, že děvčata, která dostávají ve škole nejvíce cen, to nedotáhnou v životě vždycky nejdále. Doufá prý však, že se budou všechny i nadále pilně učit a dělat řeholnicím radost, neboť těm záleží především na tom, aby daly všem vzdělání a pevnou povahu, tak aby z nich jednou byly jemné a řádné ženy. A ženy budou mít v novém světě mnohem víc možností než ve starém světě, protože byla právě vybojována a vyhrána poslední válka ze všech válek a ženy se teď budou moci stát důstojnými matkami.

Otec Smith pohlédl úkosem na biskupa, jak se tváří na tuto část řeči, avšak tvář Jeho Excellence se usmívala s blahovolným souhlasem, takže kněz nakonec usoudil, že válka přece jenom byla asi vyhrána, ačkoli se lidé ve svém celku nezdají zbožnější než před tím a ačkoli se jeptišky nesměly vrátit do Francie a ačkoli byla zrovna minulý rok velká uhelná stávka.

Děti byly velmi roztomilé, když si chodily pro ceny, a dělaly půvabné poklony před biskupem a před ctihodnou matkou a před lady Ippecacuanhovou, která jim rozdávala rychlými shovívavými pohyby těla díla slečny Bessie Marchantové. Elvíra Sarnová dostala tři ceny: jednu za sloh, jednu za náboženství a jednu za francouzštinu. Bylo jí už čtrnáct let, vypadala velmi půvabně a vážně se svými tmavými vlasy a v bílých šatech a každý ji tleskal, když přijímala cenu; když si přišla pro třetí, nahnula se velebná Matka k biskupovi a cosi mu šeptala, a Jeho Excellence pokývala několikrát moudrou starou hlavou a zdála se velmi spokojena.

Hned potom začal koncert a jeptišky i kněží odešli z pódia, aby udělali místo účinkujícím; zůstal tam jen monsignore O'Duffy, který měl hrát doprovod. Lady Ippecacuanhová zahájila koncert písní *Hluboko v lese se cosi hnulo* a sklídila náramný potlesk. Chtěla ještě přidat *Zazpívám vám píseň Arabie*, avšak velebná Matka vstala a řekla, že se jim zpěv milostivé paní velmi líbil, ale bohužel čas kvapí. Kanovník Bonnyboat zazpíval potom Mozartovo *Ave Verum Corpus*, což uvedlo všechny do zbožné nálady, protože kanovník byl dobrý zpěvák a myslel každé slovo doopravdy. Potom přednesla Elvíra Sarnová řeč Jindřicha V. před bitvou u Agincourtu, a to s takovým zápalem, že strhla všechno publikum. Když odříkávala svým mladistvým hlasem ta úchvatná slova, páter Smith si v duchu pomyslel, není-li chyba učit děti básním o válce, byť jsou napsány sebekrásněji, ale řekl si, že se asi mylí, neboť jinak by nebyli kněží i sestřičky tak hlučně tleskali, a buď jak buď, kdybychom šli tak daleko, museli bychom opustit mnoho zakořeněných zvyků, jak například dávat chlapcům cínové vojáčky k vánocům. Potom vstal monsignore O'Duffy a prohlásil, že se tady u všech hromů tleská kde komu, jenom ne knězi u piana a že ať se jim to líbí nebo nelíbí, on že jim zazpívá píseň o chlapci Danielovi; a vskutku zazpíval o chlapci Danielovi a lady Ippecacuanhová zašeptala biskupovi, že se jí líbil od monsignora ten chlapecký výraz „u všech hromů“.

Čaj byl přichystán v refektáři a velebná Matka zasedla s kněžími k zvláštnímu stolu, na kterém byla hromada růžových zmrzlinových koláčů, jež stávaly před válkou krejcar, ale po ní dva krejcare. Biskup řekl, že se mu velmi nelíbí jistý žert, oblíbený od nedávné doby mezi universitními studenty, že totiž křičí z plna hrdla „bobr“, kdykoli potkají na ulici člověka s vosy na bradě a že se mu zdá, že křičí ještě něco hrubšího. Ten zlozvyk je dvojnásob politováníhodný z hlediska katolíků, protože je to nejenom porušení dobrých mravů – a dobré mravy je jenom jiné slovo pro křesťanskou lásku, to jest nečinít druhým to, co nechceme, aby druhí činili nám – ale že je to také svrchovaně nezdvořilé k misionářům, a zdá prý se vskutku, že chudáci františkáni z Kincairsu v poslední době mnoho zkusili. Monsignore O'Duffy poznamenal ústy plnými dvoukrejcarového koláče, že právě to dokazuje, že mládež této země je v tenatech židů, nedělního tisku a v tenatech satanových, avšak velebná Matka řekla, že se jí ta urážka nezdá tak vážná a že to bláznění bezpochyby brzo pomine, a že bratři v Kicairnsu udělají nejlíp, když přivlastní zásluhu za toto obtěžování trpícím duším v očistci.

Když potom vyšli do zahrady, byli velmi překvapeni, jak měkce a svěže voní tráva. Matka de la Tourová je žádala, aby dali pozor na květiny, protože květiny jsou dílem Božím. Monsignore O'Duffy zahájil závody; dělalo mu zřejmě velikou radost, že si může vystřelit z pistole; mhouřil přitom oči a držel vysoko ve vzduchu svou velikou ruku, která se podobala červené šunce. Když se otec Smith díval na šťastný rej pobíhajících děvčat a na hábity jeptišek mezi stromy a na Matku Leclercovou, která lovila brejle v své ohromné kapse, vydechl k Bohu rychlé díkuvzdání za to, že stvořil svatost tak prostou a tak radostnou a tak krásnou.

z knihy B. Marshalla „Plná slávy“ vybral -zj-

DUCHOVNÍ SLOVO Z ČERVNOVÝCH ÚVAH

6. června: S velikou moudrostí...

Co to asi je, že k tomu máme jít s velikou moudrostí? Je to rada svaté Mechtildy: „Patřit na věci s velikou moudrostí, pak neujde žádná věc, aby duše na ní nezískala chválu Bohu.“ Ta rada říká: Všecko, co konáme, co chvíle a den a život přináší, jest nesmírně důležité. Záleží, jak se k tomu postavíme, co s tím uděláme. A tu je základ a předpoklad všeho: pochopit tu věc a situaci jakožto posla, od něhož mám vzít slávu Bohu, jako kytici, z níž mám utrhnout nejkrásnější květ k oslavě Boží. To ovšem vyžaduje: porozumět té věci, podívat se na ni ze stanoviska Božího, jít k jádru věci, neměřit ji smysly, nýbrž rozumem, úvahou, úsudkem! A světice radí: „S moudrostí velikou!“ Ano: věc, která se promítne až do věčnosti, situace, která nám může něco dát nebo vzít vzhledem k věčnosti, ta zasluhuje správného a moudrého úsudku!

Nuže, vždy nejprve se vším na váhy Boží! A nikdy nezapomenout, naopak navyknout si tázat se, jak zde tak často radíme: Co zde mohu vykonat k slávě Boží? Co dnes víc a lépe než včera? Poznat to, co je štěstí moudrosti a splnit to, co je blaho svatosti... Aby ve všem byl oslaven Kristus, Bůh skrze Ježíše Krista.

7. června: Nejde žádná věc...

Ještě zůstaňme u své myšlenky: „Patřit na vše s velikou moudrostí“, pochopit, jaké jsou za dané situace možnosti, přinést oběť, oslavit Boha... Pak nám neujde, neunikne žádná věc! Ano, chápat cenu věcí a situací jako možnosti oslavit Boha. Pak v nich vidíme něco vzácného, snažíme se, aby se nám neztratily, neunikly, neušly – jakožto možnost vykonat nesmírně mnoho pro život i věčnost.

Je žalostné po letech se dívat na uplynulý život a muset si říct: „To jsem mohl, to bych měl vykonat!“ Tak hodnotí chvílky a den svatí. A to jsou moudří hospodáři. Nuže, patř na vše s velikou moudrostí. Víš, že i o tobě bude platit: „A brána se zavřela.“ Kéž nám nepatří nárek nemoudrých panen: „Lampy nám hasnou!“ Ne! Ty naše svítí, mají dost oleje.

15. června: Dar rady (jeden ze sedmi darů Ducha svatého)

působí, abychom poznali, co jest vůle Boží, co v dané situaci žádá Bůh, co jest v zájmu duše a věčnosti, co víc oslaví Boha. Denně se často před nás stavějí dva světy. Dar rady nás uschopňuje umět se dívat a vždy myslet na konec, k čemu to nebo ono vede. Je při nás jako dobrý přítel moudrý, který ví, vše lépe než my a též nám umí poradit. Léčí duši z ukvapenosti, lehkomyšlnosti. „Syn nemůže činit něco sám ze sebe, nýbrž jen to, co vidí činit Otce.“ Tento dar nás učí poznat podvod světa, ďábla a vášní, učí neradit se se smysly a je s citem, ale s Bohem a rozumem vírou osvěceným. Uchovává nás na výši nejvyšších principů, uchrání nás výčitek, že bychom to či ono měli učinit jinak. Umožňuje pokojné, čisté svědomí – a to je nad poklady!

z úvah biskupa Josefa Hloucha pro Poutník vybral -zj-

CO SE DĚJE VE FARNOSTI

S DOBRÝM PASTÝŘEM ZA DOBRÝM PASTÝŘEM ANEB PUTOVÁNÍ NA HORU

V sobotu 15. 5. 2021 jsme s dětmi, které se připravují na svátost smíření a první svaté přijímání (a jejich rodinami), putovali na Horu Matky Boží v Králíkách. Pod láskyplným a bdělým pohledem otce Jana jsme cestou opakovali nosná témata přípravy.

Na cestu jsme vyrazili hned poté, co jsme si ujasnili, kde je náš počátek – tedy že jsme vyšli z Boží ruky, že tím, kdo nám dal život, krásný prostor pro život a vše, co k dobrému životu potřebujeme, je Bůh. Připomněli jsme si, že **jsme stvořeni z lásky** – tedy ne jako otroci pro výkon práce, a **pro lásku**, ne proto, abychom hromadili majetek či plenili bohatství země, ale pro vztahy, pro přátelství, pro vzájemnou radost i pomoc, pro rozvíjení darů, které jsme od Boha dostali a dostáváme... Když nám bylo jasné, že **jsme milované Boží děti**, že Bůh každému z nás říká: „Hle, vyryl jsem si tě do dlaní“ (Iz 49,16), a *jak víme, dlaně jsou symbolem něžnosti, dávání a ochrany, činné a účinné Boží lásky*, zkusili jsme Boha napodobit, být Jeho obrazem. Nevyrýli jsme sice jména svých nejbližších do svých dlaní, ale křídou na asfaltový povrch silnice.

Kdo se poprvé provinil – a čím – věděli všichni (nebo se tak aspoň tvářili).

Adam s Evou byli vsazeni do ráje, místa, kde jim nic nechybělo, ve společnosti toho, který je stvořil. Bůh je nejen zahrnoval láskou a péčí, ale také od Něho dostali varování. Upozornil je, že strom uprostřed zahrady je pro ně nebezpečný, že pokud budou jíst jeho ovoce – plody zla, zemřou. Bůh jim neuchystal pastičku, Bůh je varoval! Záhadou zůstává, proč neposlechli Stvořitele, se kterým měli jen dobré zkušenosti a kterého znali, a poslechli někoho, koho vůbec neznali, a vzali si něco, co vůbec nepotřebovali. (Had je tak první, kdo udělal úspěšnou reklamu!)

Jaké to mělo následky, víme všichni. Následně se před Bohem skrývali, protože přece byli nazí, což jim předtím nevadilo (taky proč, před někým, kdo je stvořil?). Najednou neviděli své tělo jako dar od Boha, ale jako něco nevhodného. Taky se vymlouvali a shazovali vinu jeden na druhého /To Eva mě svedla! To had mě svedl!/. Nebyli schopni říct: „Odpusť, byla to moje vina.“. To všechno proto, že plod zla, který si přes zákaz vzali, jim pokrřivil pohled.

Jednání proti tomu, co nám říká Bůh, vědomě a dobrovolně, je **hřích**. Hřích je něco, co nás obírá o svobodu. Hřích nás oslepuje, hřích nám svazuje ruce, zpomaluje nebo znemožňuje pohyb ve směru dobra.

Někteří zúčastnění si to vyzkoušeli na příkladu. To když jim byly svázaný ruce či nohy, byli oslepeni (v našem případě ovšem jenom na čas, za pomoci šátku☺) a měli se dostat k dobru (v našem podání symbolizovanému bonbóny). Vedle nich se na pomyslný start postavili ti, kteří nijak omezení nebyli a dostali se tak mnohem snadněji k dobru, než ti, kterým v pohybu bránil hřích. Z toho logicky vyplývá, že když se necháme svázat hříchem, je dost možné, že se k tomu, co je dobré, /k Tomu, kdo je Dobrý/ třeba vůbec nedostaneme.

Naštěstí je náš Bůh Láska sama. Nejmilosrdnější z milosrdných. Proto nám otevřel cestu k **očistění se** (nejen) **od dědičného hříchu křtem**, a od všech ostatních hříchů, spáchaných už v naší režii, skrze **svátost smíření**. Křest je hupsnutí do Boží náruče, svátost smíření je vracení se do Jeho náruče poté, co jsme se z ní sami hříchem vzdálili. Obojí (křest i svátost smíření) vede k nalezení toho, co je v nás Boží. Musíme tedy důkladně očistit nánosy lhostejnosti a špínu hříchu, aby zazářila Boží přítomnost v nás. Děti si pro lepší představu „vyškrábaly“ obrázek z nánosů krycích barev a našly tak dílo v prvotní kráse.

Abychom se na očistu dobře připravili, musíme probrat své svědomí. Takovým dobrým průvodcem nám k tomu je **Desatero**, Boží zákon shrnutý v deseti větách. Pro skvěle připravené děti nebyl problém vybrat z patnácti možností těch deset pravých, přestože i ty zbývající byly dost důvěryhodné. Posuďte sami:

- ♥ *Neдрáždí hada bosou nohou a jablko od něj zásadně neber.*
- ♥ *Z bezpečnostních důvodů kritizuj rodiče jen tehdy, když tě nemohou slyšet.*
- ♥ *Neostříháš vlasy bratra svého ni sestry své, abys dlouho živ byl a dobře ti bylo na zemi.*
- ♥ *Jazyk na druhé vyplázní jen tehdy, když to nevidí otec Jan.*
- ♥ *Pamatuj člověče, že použitá žvýkačka nepatří do vlasů bližního tvého, zvláště je-li tvůj bližní dívka.*

No, pravdou je, že tyto důležité informace během života stejně zjistí, pochopí a jistě se jimi budou také řídit ☺

Protože Bůh je náš přítel, komunikujeme s Ním, povídáme si nebo jen tak jsme v Jeho blízkosti. Tomu se říká **modlitba**. Modlitba je otevírání srdce Lásce.

Rozhovor s Bohem je plný toho, co máme /občas i toho, co nemáme, což je potom *mlácení prázdné slámy*/ v srdci. Bohu můžeme říct úplně všechno. Prosit, děkovat, chválit...a nesmíme nezapomenout taky naslouchat, ztišit se a dovolit Mu, aby nás proměňoval. Pust'me Ho do svého srdce! Jásejme a radujme se v Něm... Každá naše činnost může být modlitbou, když Ho doopravdy přijmeme do svého života.

Církev je /nebo by aspoň měla být/ jedna **rodina**. Otec Jan nás oslovuje: „Moje milá farní rodino“. Rodina je společenství těch, kteří se /v ideálním případě/ mají rádi. Máme se o sebe vzájemně starat, být si oporou, pomáhat si k cestě do nebe. Jedna z nejdůležitějších vlastností křesťana je **srozumitelnost**. I když druhé milujeme, oni to nemusí poznat, když jim to nějak srozumitelně neprojevíme.

Proč je dobré si čistit zuby se ještě vysvětluje docela snadno. Jak funguje vesmír už tak snadné k vysvětlení není a vysvětlit, kdo je Bůh a jak být v Jeho co největší blízkosti, to už je pro pokročilé. Naštěstí má rodina církve takové borce, kteří umí svědčit o Bohu srozumitelným způsobem. Říkám to zcela zodpovědně, protože jsem měla možnost na vlastní oči vidět, jak si v této otázce vedou rodiče dětí, *kteří se připravují* a to při aktivitě, kdy měli sdělit beze slov informaci druhým – a druzí prakticky hned odhalili, o co se jedná.

Naše sobotní putování vyvrcholilo **slavením mše svaté**. Nádhera slavení ovšem byla umocněna zaměřením na ty, kteří 6. června poprvé přijmou Krista. Otec Jan měl

stádečko těchto oveček kolem sebe a tento laskavý pastýř je i provázek částmi mše svaté tak, aby do děje lépe mohly vstoupit a vnímat, co se v tu kterou chvíli odehrává. S veselým hudebním doprovodem dua *Honza a Jirka* a žalmistkou a žalmistryní Markétkou jsme se všichni mohli ponořit do jásání nad velikostí Boží a nápaditostí lidskou a děkovat, že jsme všichni tak krásně doputovali s **dobrým pastýřem za Dobrým Pastýřem...**

PS: Vidím, že máme ve farnosti spoustu statečných lidí. Nechají se svazovat, stříkat po sobě vodou z vodní pistolky, předvádějí pantomimu, vynesou na Horu Matky Boží obcerstvení i děti a dokonce se nechají i zkoušet! Nezaleknou se nepřízně počasí a... pokud jste dočetli až sem, jste ještě k tomu nekonečně trpěliví.

Děkuju vám, milí putovníci. S vámi se Kristova církev a naše farnost neztratí ☺☺☺.

(AM)

Čermenské labutě

Z městyse Čermná cesta jde přímá,
kousíček opodál rybníček dřímá.
Hladina tajemně v slunci se leskne,
ptáci se vyplaší, když ruka tleskne.

Na jaře přiletí labutě bílé,
na vodu usednou, jejich je chvíle.
Časem se uhnízdí, vyvedou mladé,
všechny však s podivem – černé jak saze.

Po vodě za svými rodiči plynou,
černá jich barva mění se v bílou.
A léto uplyne, podzim se blíží,
nádherní ptáci se ve vodě shlíží.

Zvednou se, odletí, tam odkud přišly,
zpátky se vrátí zas až jaro příští.

Pavla Röslerová

AHOJ DĚTI!**SKRYTÝ POKLAD**

Ježíš vyprávěl příběh o nalezeném pokladu, který je podobný nebeskému království. Jako se usiluje o poklad, tak máme o nebeské království usilovat dobrým životem.

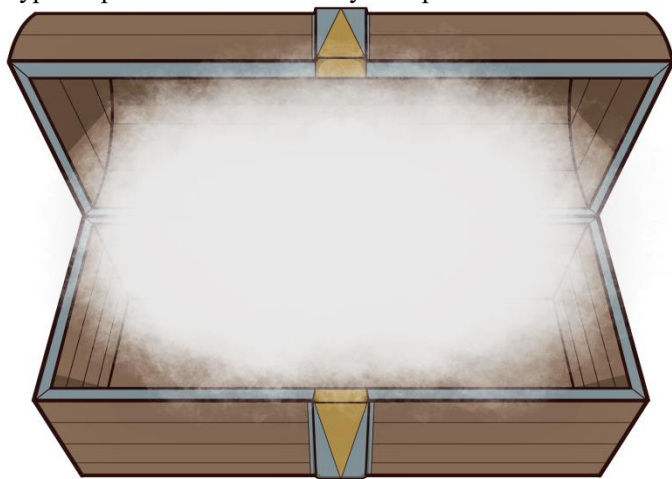
Jeden muž našel kdysi ukrytý poklad v poli. Byla to nádhera! Třpytil se ve svitu slunečních paprsků. Muž si ho chtěl ponechat. Přikryl ho hlínou a znovu ukryl do země.

Potom odešel a prodal všechn svůj majetek včetně oblečení. Získal tak dostatek peněz na koupi pole. A s polem koupil zároveň i poklad. Poklad mu nakonec patřil! A on byl nesmírně šťastný! (Matouš 13, verš 44)

K ZAMYŠLENÍ:

Co je tvůj největší poklad?

Jak by podle vás měl vypadat poklad? Co všechno byste v pokladu našli?

MODLITBA:

Pane Ježíši, pomoz mi, abych pochopil, že ty jsi pro můj život důležitější, než cokoli na světě.

Odpovědi z minulého vydání Poutníku

- Jak se jmenovali Mariiny rodiče? Svatý Jáchym a svatá Anna.
- Kdo Marii řekl, že bude matkou Božího syna? Archanděl Gabriel.
- Jak se jmenoval Mariin snoubenec a co chtěl udělat, když zjistil, že je Maria v požehnaném stavu? Svatý Josef – chtěl se s Marií tajně rozejít.
- Jak se jmenuje Mariin syn? Ježíš.
- Co se stalo s Mariiným tělem po smrti? Marie byla vzata do nebe, podobně jako Ježíš, který tam ale vstoupil.
- Jakou známe modlitbu k Panně Marii? Zdrávas Maria.

-em-

PRO STARŠÍ

V dnešním vydání si povíme o podobenství o rozséváči.

Když se k Ježíšovi sešel velký zástup a z mnoha měst k němu přicházeli, promluvil v podobenství: „Jeden rozséváč vyšel rozsévat. A jak rozséval, padlo některé zrno na okraj cesty; bylo pošlapáno a ptáci ho sezobali. Jiné padlo na skálu; vzrostlo sice, ale pak uschlo, protože nemělo vláhu. Jiné zrno padlo do trní; trní vzrostlo zároveň s ním a udusilo ho. Jiné padlo na dobrou půdu; vzrostlo a přineslo stonásobný užitek.“ A důrazně prohlásil: „Kdo má uši k slyšení, slyš!“ Toto podobenství znamená: Semeno je slovo Boží. Na okraji cesty, to jsou ti, kdo ho vyslechnou, potom však přichází ďábel a bere jim to slovo ze srdce, aby neuvěřili a nebyli zachráněni. Na skále, to jsou ti, kdo s radostí slovo přijmou, když ho slyší, nemají však kořen; na chvílku uvěří, ale v době pokušení odpadají. Co padlo do trní, to jsou ti, kdo ho vyslechnou, ale pak jdou a dusí ho starostmi, bohatstvím a požitky, takže nedozrají k užitku. Co je pak v dobré půdě, to jsou ti, kdo to slovo vyslechli a uchovávají ho v dobrém a upřímném srdci a s trpělivostí přinášejí užitek. (Lukáš 8)

Nebud'me jako semena na okraji cesty, nenechme ďábla brát nám ze srdce Boží slovo, abychom nevěřili a nebyli zachráněni.

Nebud'me jako semena na skále, mějme víru silnou jako skála, ale nenechme se spálit či uschnout.

Nebud'me jako semena spadlá mezi trní, nedusme se starostmi, bohatstvím či požitky, vždyť Pán nám dává vždy to, co v danou chvíli opravdu potřebujeme, On nejlépe ví, co je pro nás nejlepší.

Snažme se být semeny v dobré půdě, vyslechněme si Boží slovo a předávejte ho dál, abychom přinesli užitek.

Odpověď z předchozího čísla byla: Mariánská hora

EKONOMICKÉ OKÉNKO

HOSPODAŘENÍ DIECÉZE

Na území Královéhradecké diecéze hospodaří s vlastní právní subjektivitou Biskupství královéhradecké. Biskupství tvoří všechny farnosti, kapituly a duchovní správy. Výnosy hlavní činnosti diecéze (za Biskupství i za všechny farnosti) v roce 2019 byly na úrovni 328,1 mil. Kč., a jsou tvořeny především sbírkami, dary a dotacemi u farností a klesajícím příspěvkem státu na činnost u Biskupství. Náklady na hlavní činnost diecéze jsou na úrovni 400,9 mil. Kč. Nejvýznamnější nákladovou položkou u hlavní činnosti diecéze jsou pak opravy a mzdové náklady. Hospodářský výsledek hlavní činnosti diecéze je na úrovni -72,9 mil. Kč. Tuto ztrátu z hlavní činnosti v diecézi kryje výsledek hospodářské činnosti. Hospodářská činnost u farností i Biskupství zahrnuje především výnosy z pachtů propachtovaných zemědělských a lesních pozemků a výnosy z nájmu nemovitostí. U větších farností se objevují i ostatní výnosy z podnikání (prodej vstupenek, upomínkových předmětů, apod.).

Nejvýznamnější rekonstrukce a opravy

Na území diecéze probíhalo v roce 2019 několik významných projektových akcí. Především pokračovala investiční akce s názvem Obnova kostela sv. Jakuba v Kutné Hoře (s pomocí dotačních prostředků). Dále probíhala významnější rekonstrukce kostela sv. Jakuba Většího v Poličce, kostela sv. Jiří v Řečici, kostela sv. Jakuba v Církvici (farnost Kutná Hora Sedlec). V RKF Kutná Hora Sedlec také proběhla revitalizace vstupní části Kostnice. V roce 2019 byly finanční prostředky investovány do budování komunitních center, a to do Komunitního centra Raná a Komunitního centra sv. Františka v Chocni.

Biskupství v roce 2019 pokračovalo v projektu Zřízení odborných učeben a laboratoří pro výuku polytechnických předmětů při Biskupském gymnáziu Bohuslava Balbína a Základní a mateřské škole Jana Pavla II. v Hradci Králové.

Sbírky v Královéhradecké diecézi v roce 2019

Kromě účelových sbírek odváděných na biskupství, Českou biskupskou konferenci, na Misie a na Charitu zůstává největší část sbírek jednotlivým farnostem – slouží především k pokrytí nákladů hlavní (duchovní) činnosti farností. Účelové sbírky odváděné na Biskupství pokrývají důležité oblasti církevního školství (náklady na opravy škol a příspěvky církevním školám), pastorece a především náklady na plošné pojištění majetku celé diecéze (pojištění kostelů, farních budov, apod.) a náklady na studium a formaci bohoslovců. Vlivem pandemické situace v souvislosti s onemocněním Covid-19 (omezení bohoslužeb) došlo v průběhu roku 2020 k razantnímu poklesu objemu výnosů ze sbírek v celé diecézi. Přesné zúčtování v uzávěrkách farností bude známo do konce 1. pololetí roku 2021, odhady výnosů ze sbírek v roce 2020 jsou na úrovni 60 % předchozích let. Kromě sbírek obdržely farnosti v diecézi od fyzických a právnických osob dary v celkové výši 39,1 mil. Kč.

Celkový objem sbírek v roce 2019 **40 555 tis. Kč**

sbírky pro potřeby farností 30 547 tis. Kč

odvedené na Biskupství:

sbírka na plošné pojištění 1 657 tis. Kč

sbírka na církevní školství 928 tis. Kč

sbírka na potřeby diecéze 738 tis. Kč

sbírka na bohoslovce 2 005 tis. Kč

sbírka Podpora hnutí domácí hospicové
péče v diecézi (hlavní část sbírky v r. 2018) 8 tis. Kč

odvedené na ČBK:

sbírka Boží hrob 62 tis. Kč

sbírka Svatopetrský haléř 1 138 tis. Kč

sbírka na pomoc křesťanům 745 tis. Kč

sbírka na Misie 1 804 tis. Kč

sbírka Charita 877 tis. Kč

sbírka Biblické dílo 46 tis. Kč

Hospodaření s prostředky z finanční náhrady

Součástí nového zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi jsou i finanční náhrady, které církve obdrží za majetek, který již nelze vrátit. Finanční náhrada není primárně určena ke „spotřebování“ do provozu, ale naopak je nutné ji pojmout jako část majetkové základny, z jejíhož výnosu bude církev financována v současné době i v budoucnu. Investice z finančních náhrad jsou diverzifikovány do různých typů, není investováno do rizikových a spekulativních produktů.

Investice z finančních náhrad 2013 – 2019

Příklady investic z finančních náhrad

Multifunkční dům Praha Karlín - multifunkční dům (byty, obchody, garáže), projekt ve spolupráci s developerem Karlín Group, realizace vč. přípravy 2017 – 2022.

Pozemky v okolí Mělníka - nákup velkého celku 317 ha zemědělské a 219 ha lesní půdy, vysoce bonitní půda byla následně výhodně propachtována díky vypsané soutěži mezi uchazeči.

Domy Pardubice (Sukova a Pernerova ulice) - dva domy – pronájmy kancelářských prostor, plocha cca 7 700 m², umístění v centru města Pardubice, téměř 100% obsazenost, výnos na úrovni cca 6 %.

Řešení poklesu příspěvku státu

Každoroční pokles státního příspěvku na provoz o 5 % na základě nového restitučního zákona č. 428/2012 Sb. se prozatím daří pokrývat stoupajícími výnosy z hospodářské činnosti Biskupství a příspěvkem farností. Poslední část příspěvku státu na provoz obdrží církve podle zákona v roce 2029, od roku 2030 již příspěvek na provoz od státu nebude. Příspěvek farností do diecézního hospodaření byl v roce 2019 ve výši 6,99 mil. Kč (2018 ve výši 5,98 mil. Kč, 2017 ve výši 4,36 mil. Kč, 2016 ve výši 3,99 mil. Kč).

Diecézní lesy a kůrovcová kalamita

Obhospodařovaná plocha lesních pozemků v diecézi má celkovou výměru 6 925 ha. Napadení plochy kůrovcem prozatím v jednotkách % na území diecéze, 60 % těžeb jsou nahodilé těžby z důvodu kůrovce. Napadeny především oblasti Vysočiny (Havlíčkovobrodsko) a Podkrkonoší. Druhové složení lesů v diecézi – 50 % smrku. Podmínkou vyrovnaného hospodaření je mimo jiné zachování podpory státu mimořádnými příspěvky (kompenzace za jehličnatou nahodilou těžbu - stanovení podle vytěžených m³). Pro financování obnovy vytěžených ploch jsou využívány prostředky z pěstební rezervy vytvořené v minulých letech a dotace. Tímto způsobem bude nyní financovaná převážná většina pěstební činnosti. Průměrný pokles prodejní ceny dřeva mezi roky 2017 a 2020 je cca 55 %.

Současná situace v hospodaření na všech úrovních v souvislosti s pandemií Covid 19 je velmi náročná. Přesto se všichni pracovníci snaží o odpovědné hospodaření, které zajišťuje všechny potřebné provozní záležitosti, dlouhodobou stabilitu i udržitelnost celého systému.

Loučíme se s online přenosy. Děkujeme.

Poutí v Dolní Čermné (24. 4. 2021)

POUTNÍK – ČERVEN 2021

Vydává: farnost sv. Jiří, 561 53 Dolní Čermná 1

Internet: dolnocermenska.farnost.eu, farnostsnu.cz, Bankovní spojení: 155816135/0300

Redakční rada: Zdeněk Ježek -zj-, P. Jan Lukeš -jl-, Anna Motlová -AM-, Eliška Motlová -em-

Grafické zpracování: Alice Adamcová, Jiří Adamec

Tisk: HEAT-TECH s.r.o., Dolní Čermná 231

Uzávěrka příštího čísla: 12. 6. 2021. e-mail pro příspěvky: chmup@seznam.cz

Výrobní náklady jednoho výtisku – 20 Kč

NEPRODEJNÉ, pouze pro vnitřní potřebu farnosti; je možná finanční spoluúčast. **DĚKUJEME**